SENAT
PREȘEDINTE
Nr.I 2264
Data 25 XI 20

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România
Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80
Internet: http:/www.ccr.ro E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.808A/2020

8000
565 25/11/2020

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
NR. 7577 / 25 NOV 2020

Domnului
ROBERT MARIUS CAZANCIUC
Vicepreședinte al Senatului

565/2019

În conformitate cu dispozițiile art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm alăturat Decizia nr.771 din 22 octombrie 2020, prin care Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate formulată și a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.31/2007 privind organizarea și funcționarea Academiei Oamenilor de Știință din România este neconstituțională.

Primiți, vă rog, Domnule Vicepreședinte, asigurarea deplinei noastre considerații.

PREȘEDINTE

[redacted]

Prof. univ. dr. VALER DORNEANU

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

Dosar nr.808A/2020

DECIZIA nr.771
din 22 octombrie 2020

referitoare la obiecţia de neconstituţionalitate a Legii pentru modificarea Legii nr.31/2007 privind reorganizarea şi funcţionarea Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România

Valer Dorneanu	**- preşedinte**
Cristian Deliorga	**- judecător**
Marian Enache	**- judecător**
Daniel Marius Morar	**- judecător**
Mona-Maria Pivniceru	**- judecător**
Gheorghe Stan	**- judecător**
Livia Doina Stanciu	**- judecător**
Elena-Simina Tănăsescu	**- judecător**
Varga Attila	**- judecător**
Benke Károly	**- magistrat-asistent şef**

1. Pe rol se află soluţionarea obiecţiei de neconstituţionalitate a Legii pentru modificarea Legii nr.31/2007 privind reorganizarea şi funcţionarea Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România, obiecţie formulată de Preşedintele României.

2. Obiecţia de neconstituţionalitate a fost înregistrată la Curtea Constituţională cu nr.3465 din 26 iunie 2020 şi constituie obiectul Dosarului nr.808A/2020.

ROMANIA CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

3. **În motivarea obiecţiei de neconstituţionalitate**, se susţine că art.II din lege încalcă art.65 alin.(2) lit.b) prin raportare la art.138 din Constituţie, întrucât operează o intervenţie legislativă derogatorie de la Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr.5/2020, lege ale cărei prevederi se aplică în anul 2020 şi care, prin specificul ei, de regulă, are o aplicabilitate pe durata unui singur an financiar. Această derogare echivalează, de fapt, şi cu o modificare implicită a art.35 din legea bugetului de stat. Or, într-o atare situaţie era necesar ca o astfel de modificare să fie realizată în şedinţa comună a celor două Camere, astfel cum sunt realizate toate modificările aduse legilor bugetului de stat, sub forma rectificărilor bugetare, cel mai recent exemplu fiind chiar Legea privind aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.50/2020 pentru rectificarea bugetului de stat pe anul 2020, care a fost adoptată, de asemenea, în şedinţa comună a celor două Camere. Totodată, în susţinerea criticii referitoare la necesitatea modificării unei legi în şedinţa comună a celor două Camere pot printr-o astfel de procedură, se invocă Deciziile nr.1018 din 19 iulie 2010 şi nr.619 din 11 octombrie 2016, par.31, concluzionându-se că, prin modul în care a fost adoptată, legea contravine şi art.147 alin.(4) din Constituţie, fiind nesocotit efectul obligatoriu al deciziilor Curţii Constituţionale.

4. Cu privire la încălcarea dispoziţiilor art.111 alin.(1) teza a doua şi ale art.138 alin.(5) din Constituţie, se arată că, potrivit modificărilor operate prin art.I pct.4 din legea criticată, veniturile proprii nu mai reprezintă o sursă pentru finanţarea cheltuielilor de întreţinere, funcţionare şi a indemnizaţiilor din cadrul Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România, singura sursă de finanţare rămânând cea a subvenţiilor acordate de la bugetul de stat, conform legilor bugetare anuale. Totodată, în forma iniţiatorului, art.I pct.5 din propunerea legislativă prevedea că drepturile salariale pentru personalul bugetar din aparatul de lucru se acordă pentru funcţiile de execuţie şi de conducere, prin asimilare, conform prevederilor Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, iar prin amendamentele aduse în Camera Deputaţilor s-a stabilit ca drepturile salariale

ROMÂNIA CURTEA CONSTITUŢIONALĂ 2 3

personalului de conducere şi de execuţie din cadrul Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România să fie încadrate în grilele din Anexele nr.III şi nr.VIII la Legea-cadru nr.153/2017. În acelaşi sens, se arată că art.II din legea criticată derogă de la prevederile art.35 din Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr.5/2020, astfel că finanţarea cheltuielilor Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România să se asigure din subvenţii acordate de la bugetul de stat.

5. Toate aceste reglementări/modificări implică cheltuieli cu impact asupra bugetului de stat. Or, din analiza parcursului legislativ al legii criticate rezultă că fişa financiară nu a existat şi nu a fost solicitată nici la momentul iniţierii legii, nici în momentul adoptării unor amendamente în Camera decizională, cu impact asupra bugetului de stat. Totodată, nici expunerea de motive a legii criticate nu detaliază impactul bugetar al soluţiilor legislative preconizate şi nici nu indică sursa de finanţare.

6. Invocându-se Decizia Curţii Constituţionale nr.22 din 20 ianuarie 2016, se concluzionează că adoptarea unor asemenea prevederi nu se putea realiza decât după cererea prealabilă a informării Parlamentului, formulată de acesta şi înaintată Guvernului, întrucât cheltuielile stabilite prin textele legii criticate afectează bugetul de stat. De aceea, se susţine că legea criticată încalcă art.111 alin.(1) teza a doua şi art.138 alin.(5) din Constituţie.

7. Cu privire la încălcarea art.117 alin.(3) prin raportare la art.76 alin.(1), respectiv încălcarea art.75 alin.(1) din Constituţie, se arată că, din punct de vedere al statutului său juridic, Academia Oamenilor de Ştiinţă din România este o autoritate administrativă autonomă, în sensul art.117 alin.(3) din Constituţie. Conform dispoziţiei art.117 alin.(3) din Legea fundamentală, autorităţile administrative autonome se pot înfiinţa prin lege organică. Acest text constituţional trebuie interpretat prin prisma Deciziilor Curţii Constituţionale nr.16 din 10 ianuarie 2007 şi nr.52 din 1 februarie 2018, par. 36, potrivit cărora actele şi atribuţiile autorităţilor administrative autonome sunt în legătură directă cu natura acestor autorităţi, iar o

ROMÂNIA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ 3

asemenea autoritate nu se înfiinţează numai prin simplul fapt al existenţei sale, ci prin atribuţiile şi actele pe care le emite, acestea din urmă fiind cele care produc consecinţe juridice.

8. Art.I pct.2 şi 3 din legea criticată elimină atribuţia Guvernului de a aproba, prin hotărâre, statutul acestei autorităţi şi, în mod corelativ, modifică atribuţia adunării generale a Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România prevăzută de art.11 alin.(2) lit.a) din Legea nr.31/2007. Din acest punct de vedere, modificarea unui element ce ţine chiar de înfiinţarea şi statutul juridic al acestei autorităţi reprezintă unul dintre aspectele esenţiale care sunt în legătură intrinsecă cu dispoziţia normativă de înfiinţare, alături de atribuţiile şi actele acestei autorităţi. Or, în situaţia modificării unor aspecte esenţiale care sunt în legătură intrinsecă cu dispoziţia normativă de înfiinţare a unei autorităţi administrative autonome, Camera Deputaţilor este Cameră de reflecţie, iar Senatul este Camera decizională, şi nu invers, astfel cum s-a întâmplat în cauza de faţă. Aşadar, adoptarea legii criticate a fost realizată cu încălcarea competenţelor celor două Camere şi cu nesocotirea art.117 alin.(3) prin raportare la art.76 alin.(1), respectiv a art.75 alin.(1) din Constituţie.

9. Totodată, se remarcă faptul că, inclusiv în expunerea de motive, s-a intenţionat o clarificare a statutului acestei autorităţi, motiv pentru care legea criticată trebuia să fie adoptată cu majoritatea cerută pentru o lege organică prevăzută de art.76 alin.(1) din Constituţie. De altfel, în formularea iniţiatorului, propunerea legislativă menţionează formula adoptării sale cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituţie, formulă însă care nu se mai regăseşte în momentul votării legii de către Camera decizională. Se mai arată că norma nu cuprinde nicio prevedere referitoare la controlul parlamentar specific autorităţilor administrative autonome, cum ar fi obligaţia prezentării unui raport anual cu privire la activitatea autorităţii, rezultatele acesteia şi modul în care resursele publice alocate au fost folosite pentru atingerea obiectivelor pentru care aceasta a fost

ROMANIA CURTEA CONSTITUŢIONALĂ 3 4

înființată, ceea ce accentuează, contrar intenției inițiatorilor, neclaritatea cu privire la statutul juridic al acesteia.

10. În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

11. **Președintele Camerei Deputaților** apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

12. Cu privire la încălcarea art.65 alin.(2) lit.b) prin raportare la art.138 și art.147 alin.(4) din Constituție, se arată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât cu prilejul derulării procedurii legislative, legiuitorul a avut în vedere actuala reglementare a art.20 alin.(1) din Legea nr.31/2007, care prevede că modalitatea de finanțare a cheltuielilor se face de la bugetul de stat și din venituri proprii, cât și faptul că în anii anteriori cheltuielile de finanțare ale Academiei Oamenilor de Știință din România au fost în totalitate asigurate de la bugetul de stat (cca. 6-10 milioane lei anual), iar veniturile proprii, conform legilor bugetare anuale, au fost virate la bugetul de stat. De asemenea, potrivit prevederilor art.35 din Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr.5/2020, în anul 2020, Academia Oamenilor de Știință din România va fi finanțată în integralitate din venituri proprii fără a beneficia de niciun transfer sau subvenție de la bugetul de stat, reglementare care nu este străină de modul de finanțare din anii anteriori, veniturile proprii fiind virate în bugetul de stat. Se menționează că Academia Oamenilor de Știință din România se bucură de o largă recunoaștere națională și internațională, ceea ce justifică sprijinul financiar pe care statul l-a acordat până în prezent și necesitatea de a continua acest sprijin care se asigură din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat, conform legilor bugetare anuale.

13. Astfel, ca urmare a modificării prevederilor art.20 alin.(1) din Legea nr.31/2007, instituite prin legea criticată, derogarea de la Legea nr.5/2020 a urmărit

ROMANIA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ 3

doar corelarea acesteia cu prevederile textului modificat, fără a se aduce atingere, în esență, bugetului național. S-a urmărit întoarcerea la modul de finanțare existent de la apariția Legii nr.31/2007, și anume finanțarea de la bugetul de stat. Prin urmare textul criticat nu face decât să pună în acord sursa finanțării, aceasta fiind una reală, aptă să acopere cheltuiala bugetară angajată.

14. Cu privire la încălcarea art.111 alin.(1) teza a doua și art.138 alin.(5) din Constituție, prin prisma lipsei fișei financiare, se precizează că Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată, a transmis Guvernului, prin adresa nr.XXXV/5290 din data de 24 septembrie 2019, propunerea legislativă pentru ca acesta să emită punctul de vedere și să-l transmită Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data solicitării. Invocându-se Decizia Curții Constituționale nr.22 din 20 ianuarie 2016, se arată că aceasta este aplicabilă *mutatis mutandis* prezentei spețe.

15. Cu privire la încălcarea dispozițiilor art.138 alin.(5) din Constituție, se arată că o atare critică nu poate fi reținută, întrucât legiuitorul constituant nu reglementează existența unor resurse financiare suficiente la momentul adoptării legii, ci are în vedere îndeplinirea unei condiții prealabile, și anume: previzionarea, respectiv anticiparea cheltuielilor în deplină cunoștință de cauză în bugetul de stat, pentru a putea fi acoperite în mod cert în cursul anului bugetar, astfel că, la adoptarea legii nu se poate trage concluzia că s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv. Astfel, prin modificarea prevederilor art.20 alin.(1) din Legea nr.31/2007 instituite prin legea criticată, s-a urmărit întoarcerea la modul de finanțare existent de la data apariției Legii nr.31/2007, și anume finanțarea de la bugetul de stat, fără a se aduce atingere, în esență, bugetului național. În anii precedenți, finanțarea cheltuielilor Academiei a fost asigurată de la bugetul de stat, iar veniturile proprii realizate au fost virate la acest buget, așadar sursa finanțării este una reală, aptă să acopere cheltuiala bugetară angajată.

ROMANIA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ 3

16. Totodată, se arată că, prin Decizia nr.593 din 14 septembrie 2016, Curtea a subliniat că nu are competenţa de a aprecia asupra caracterului suficient al resurselor financiare, pentru că o asemenea operaţiune nu îşi are temeiul în art.138 alin.(5) din Constituţie, fiind o problemă exclusiv de voinţă politică, ce priveşte, în esenţă, relaţiile dintre Parlament şi Guvern. Or, tocmai acest lucru este criticat: lipsa resurselor financiare pentru susţinerea acestor demersuri, aspect care excede controlului de constituţionalitate exercitat de Curtea Constituţională, sens în care se face trimitere la Deciziile Curţii Constituţionale nr.22 din 20 ianuarie 2016 şi nr.393 din 5 iunie 2019.

17. Chiar dacă Guvernul este cel care elaborează proiectul bugetului de stat, nu înseamnă că Parlamentul nu poate adopta iniţiative legislative care să determine Guvernul să iniţieze un proiect de lege/ordonanţă de urgenţă de modificare a bugetului în curs sau iniţierea proiectului de buget pentru anul următor adoptării legii ce impune cheltuieli bugetare, cu luarea în considerare a acestor iniţiative legislative. Prin urmare, nu se poate reţine încălcarea Constituţiei pentru simplul fapt că Parlamentul şi-a exercitat rolul prevăzut de art.61 alin.(1) din Constituţie.

18. Prin urmare, rezultă că prevederile cuprinse în legea criticată nu implică cheltuieli bugetare noi, întrucât în actuala reglementare a Legii nr.31/2007 modalitatea de finanţare a cheltuielilor de întreţinere, funcţionare şi a indemnizaţiilor se asigură din venituri proprii şi din subvenţii acordate de la bugetul de stat, aşadar sursa de finanţare este una previzibilă.

19. Cu privire la încălcarea art.117 alin.(3) prin raportare la art.76 alin.(1), respectiv încălcarea art.75 alin.(1) din Constituţie, se arată că Academia este for naţional, de consacrare ştiinţifică, care reuneşte personalităţi reprezentative ale ştiinţei, aşadar o instituţie academică, de interes public, cu personalitate juridică de drept public, autonomă. Legea nr.31/2007 privind reorganizarea şi funcţionarea Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România a fost încadrată încă de la momentul

ROMÂNIA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ 3

adoptării ei în categoria legilor ordinare, iar prin obiectul şi scopul său statutul Academiei este unul de asociaţie, cu toate caracteristicile specifice acestei forme de organizare a unei persoane juridice, având ca principală atribuţie conceperea, promovarea, dezvoltarea, sprijinirea şi protejarea ştiinţei, a creaţiei intelectuale sub toate formele ei. Prin urmare, nu poate fi reţinută critica de neconstituţionalitate a autorului sesizării cu privire la încadrarea Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România în categoria autorităţilor administrative autonome, în sensul art.117 alin.(3), aspect care ar impune ca legea criticată să fie fost adoptată ca una organică.

20. Astfel, se susţine că legea criticată nu încalcă dispoziţiile art.65 alin.(2) lit.b) prin raportare la art.138, art.75 alin.(1), art.76 alin.(1), art.111 alin.(1), art.117 alin.(3), art.138 alin.(5), respectiv art.147 alin.(4) din Constituţie.

21. **Preşedintele Senatului** apreciază că obiecţia de neconstituţionalitate este neîntemeiată.

22. Cu referire la încălcarea dispoziţiilor art.65 alin.(2) lit.b) prin raportare la art.138 şi art.147 alin.(4) din Constituţie, se arată că însăşi Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr.5/2020 a fost adoptată printr-o procedură inedită, diferită de procedura obişnuită de dezbatere în şedinţa comună a Camerei Deputaţilor şi Senatului şi anume, prin angajarea răspunderii Guvernului în temeiul art.114 alin.(3) din Constituţie. Se arată că prezenta obiecţie de neconstituţionalitate putea face obiectul reexaminării parlamentare a legii criticate, şi nu al unei sesizări a Curţii Constituţionale pentru un viciu de neconstituţionalitate. Se menţionează că, în avizul Consiliului Legislativ pe marginea legii criticate, se precizează că aceasta se încadrează în categoria legilor ordinare iar procedura legislativă urmează să se desfăşoare potrivit art.75 alin.(1) din Constituţie, prima Cameră sesizată fiind Senatul. Aşadar, în privinţa legii criticate, s-a urmat procedura legislativă recomandată în Avizul Consiliului Legislativ.

23. Cu referire la încălcarea dispoziţiilor art.111 alin.(1) teza a doua şi ale art.138 alin.(5) din Constituţie, se arată că, în realitate, din fişa iniţiativei legislative,

rezultă că Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată, a transmis Guvernului, la 24 septembrie 2019, propunerea legislativă în vederea emiterii unui punct de vedere, stabilind chiar termenul de răspuns la 24 octombrie 2019. Guvernul a omis să transmită Parlamentului punctul său de vedere referitor la susţinerea sau la refuzul de a susţine iniţiativa legislativă.

24. Este adevărat că în acea fază a procedurii parlamentare, iniţiativa legislativă nu conţinea un text referitor la susţinerea de la bugetul de stat a cheltuielilor Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România, dar avea în vedere punerea de acord a prevederilor Legii nr.31/2007 cu cele ale Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ceea ce atrăgea după sine competenţa Guvernului de a emite un punct de vedere referitor la implicaţiile financiare ale propunerii legislative.

25. **Guvernul** apreciază că obiecţia de neconstituţionalitate este întemeiată. În acest sens, se arată că, din examinarea comparativă a conţinutului normativ al art.35 din Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr.5/2020 şi al art.II din legea analizată, rezultă că noua soluţie legislativă modifică radical modalitatea de finanţare a cheltuielilor Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România. Dacă *de lege lata* finanţarea se face „în integralitate din venituri proprii fără a beneficia de niciun transfer sau subvenţie de la bugetul de stat", potrivit noului text, s-ar asigura din „subvenţii acordate de la bugetul de stat". Având în vedere acest element, art.65 alin.(2) lit.b) din Constituţie, precum şi jurisprudenţa Curţii Constituţionale, se apreciază că au fost încălcate prevederile constituţionale ale art.65 alin.(2) lit.b) prin raportare la art.138 şi art. 147 alin.(4).

26. Având în vedere modificările preconizate la art.I pct.5 din legea criticată, se apreciază că reglementările adoptate implică, în mod indubitabil, o serie de cheltuieli cu impact asupra bugetului de stat. În acest context, se arată că fişa financiară nu a fost solicitată nici la momentul iniţierii legii, nici la momentul adoptării unor amendamente în Camera decizională, cu impact asupra bugetului de

stat, ceea ce determină încălcarea art.111 alin.(1) teza a doua şi art.138 alin.(5) din Constituţie.

27. Se mai susţine că legea criticată încalcă şi prevederile constituţionale ale art.75 alin.(1) şi art.117 alin.(3) prin raportare la art.76 alin.(1), subliniindu-se că în procesul de legiferare a fost nesocotită ordinea de sesizare a Camerelor Parlamentului.

28. Termenul de judecată a fost iniţial fixat pentru data de 16 septembrie 2020, termen la care Curtea a amânat dezbaterile, succesiv, pentru data de 24 septembrie 2020 şi 14 octombrie 2020. Acest din urmă termen a fost preschimbat pentru data de 22 octombrie 2020, dată la care Curtea a pronunţat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecţia de neconstituţionalitate, punctele de vedere ale preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului şi Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispoziţiile legii criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi Legea nr.47/1992, reţine următoarele:

29. Curtea Constituţională a fost sesizată, potrivit dispoziţiilor art.146 lit.a) din Constituţie, precum şi ale art.1, art.10, art.15 şi art.18 din Legea nr.47/1992, republicată, să soluţioneze obiecţia de neconstituţionalitate.

30. **Obiectul controlului de constituţionalitate** îl constituie Legea pentru modificarea Legii nr.31/2007 privind reorganizarea şi funcţionarea Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România în ansamblul său. Având în vederea motivarea criticilor de neconstituţionalitate, Curtea reţine drept obiect al controlului de constituţionalitate legea în ansamblul său, iar principalele texte care conduc la neconstituţionalitatea invocată sunt art.I pct.4 [cu referire la abrogarea art.18^1], pct.5 [cu referire la art.20 alin.(1) şi (2^4)] şi art.II din legea antereferită, care, în mod punctual, au următorul cuprins:

- Art.I pct.4 [cu referire la abrogarea art.18^1]: *„Articolul 18^1 se abrogă”*;

- Art.I pct.5 [cu referire la art.20 alin.(1) şi (2^4)]: *„(1) Finanţarea cheltuielilor de întreţinere, funcţionare şi a indemnizaţiilor se asigură din subvenţii acordate de la bugetul de stat, conform legilor bugetare anuale. [...]*

(2^4) Drepturile salariale pentru personalul bugetar din aparatul de lucru se acordă, prin asimilare, pentru funcţiile de execuţie conform prevederilor din Anexa III, Capitolul IV, litera b) şi Anexa VIII, Capitolul II, Subcapitolul 1: A. Secţiunea I, punct 1, litera b), iar pentru funcţiile de conducere conform prevederilor din Anexa VIII, Capitolul II, Subcapitolul 1: A. Secţiunea I, punct 1, litera a) din Legea nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările şi completările ulterioare";

- Art.II: *„(1) Prin derogare de la prevederile art.35 din Legea nr.5/2020 a bugetului de stat pe anul 2020, cu modificările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2020, finanţarea cheltuielilor Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România se asigură din subvenţii acordate de la bugetul de stat.*

(2) Ministerul Finanţelor Publice este autorizat să opereze modificările necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor alin.(1)".

31. Textele constituţionale invocate în susţinerea obiecţiei de neconstituţionalitate sunt cele ale art.65 alin.(2) lit.b) prin raportare la art.138 privind şedinţele comune ale Camerelor în ipoteza legilor bugetare şi de rectificare bugetară, art.75 alin.(1) privind sesizarea Camerelor, art.76 alin.(1) privind adoptarea legilor organice, art.111 alin.(1) privind informarea Parlamentului, art.117 alin.(3) privind autorităţile administrative autonome, art.138 alin.(5), potrivit căruia *„Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanţare"*, şi art.147 alin.(4) privind efectele deciziilor Curţii Constituţionale.

(1.) Admisibilitatea obiecţiei de neconstituţionalitate

32. În prealabil examinării obiecţiei de neconstituţionalitate, Curtea are obligaţia verificării condiţiilor de admisibilitate ale acesteia, prin prisma titularului dreptului de sesizare, a termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanţa

constituţională, precum şi a obiectului controlului de constituţionalitate. Dacă primele două condiţii se referă la regularitatea sesizării instanţei constituţionale, din perspectiva legalei sale sesizări, cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competenţă, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea antereferită, iar constatarea neîndeplinirii uneia dintre ele are efecte dirimante, făcând inutilă analiza celorlalte condiţii (Decizia nr.66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.213 din 9 martie 2018, par.38).

33. Curtea constată că obiecţia de neconstituţionalitate îndeplineşte condiţiile prevăzute de art.146 lit.a) teza întâi din Constituţie atât sub aspectul titularului dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de Preşedintele României, cât şi sub aspectul obiectului, fiind vorba de o lege adoptată, dar nepromulgată încă.

34. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanţa de contencios constituţional, potrivit art.15 alin.(2) din Legea nr.47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la acelaşi moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgenţă. Totodată, în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituţională se pronunţă asupra constituţionalităţii legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art.77 alin.(1) teza a doua din Constituţie, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar, potrivit art.77 alin.(3) din Constituţie, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

35. În cauză, propunerea legislativă a fost iniţiată de 11 de deputaţi şi 9 senatori şi a fost adoptată tacit de Senat la 10 februarie 2020, iar la 3 iunie 2020 a fost adoptată de Camera Deputaţilor, în calitate de Cameră decizională. La 3 iunie 2020 legea a fost depusă la secretarii generali ai celor două Camere pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituţionalităţii legii şi trimisă la promulgare în data de 9 iunie 2020.

36. Luând act de faptul că obiecţia de neconstituţionalitate a fost formulată în interiorul termenului de promulgare de 20 de zile, prevăzut de art.77 alin.(1) din Constituţie, şi anume la data de 26 iunie 2020, Curtea constată că obiecţia de neconstituţionalitate este admisibilă sub aspectul respectării termenului în care poate fi sesizată instanţa de control constituţional [a se vedea în acest sens, Decizia nr.67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.223 din 13 martie 2018].

(2.) Analiza obiecţiei de neconstituţionalitate

(2.1.) Criticile de neconstituţionalitate referitoare la încălcarea art.117 alin.(3) prin raportare la art.76 alin.(1), respectiv încălcarea art.75 alin.(1) din Constituţie

37. În jurisprudenţa sa, Curtea a mai fost confruntată cu critici de neconstituţionalitate care au vizat conceptul de autoritate administrativă autonomă [a se vedea Decizia nr.237 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.512 din 16 iunie 2020, par.55-58]. Pentru a califica o anumită entitate ca având acest statut/ caracter, Curtea a analizat dacă aceasta acţionează în calitate de putere publică, obiectul de activitate şi legăturile funcţionale ale acesteia şi, spre exemplu, în urma unei astfel de analize, Curtea a ajuns la concluzia că Institutul de Studii Avansate pentru Cultura şi Civilizaţia Levantului nu este o autoritate administrativă autonomă.

38. În cauza de faţă, Curtea constată că, potrivit art.1 din Legea nr.31/2007 privind reorganizarea şi funcţionarea Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.35 din 18 ianuarie 2007, *„Academia Oamenilor de Ştiinţă din România este for naţional, de consacrare ştiinţifică, care reuneşte personalităţi reprezentative ale ştiinţei.*

(2) Academia Oamenilor de Ştiinţă din România, denumită în continuare AOSR, este instituţie de interes public, cu personalitate juridică de drept public, autonomă.

(3) AOSR este continuatorul şi unicul legatar al Academiei de Ştiinţe din România care a funcţionat în perioada 1936-1948 şi al Asociaţiei Oamenilor de Ştiinţă din România, înfiinţată prin Hotărârea Consiliului de Miniştri nr.1.012 din 30 mai 1956, care şi-a schimbat titulatura din Asociaţia Oamenilor de Ştiinţă din România în Academia Oamenilor de Ştiinţă din România prin Hotărârea judecătorească din 3 octombrie 1996, adoptată de Judecătoria Sectorului 1 Bucureşti".

39. De asemenea, art.3 din Legea nr.31/2007 prevede că *„Principalele atribuţii ale AOSR sunt: conceperea, promovarea, dezvoltarea, sprijinirea şi protejarea ştiinţei sub toate formele, acţiunile şi metodele directe, indirecte sau adiacente"*, în timp ce art.4 stabileşte că *„În realizarea atribuţiilor sale, AOSR recunoaşte Academia Română ca cel mai înalt for naţional de consacrare ştiinţifică şi culturală şi colaborează cu academiile de profil de ramură, cu Ministerul Educaţiei şi Cercetării, cu instituţii şi organizaţii ştiinţifice academice, de cercetare şi învăţământ, din ţară şi din străinătate"*

40. Totodată, potrivit art.2 alin.(1) lit.b) din Legea contenciosului administrativ nr. 544/2004, autoritatea publică este acel *„organ de stat sau al unităţilor administrativ-teritoriale care acţionează, în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes legitim public"*. De asemenea, legea asimilează autorităţilor publice *„persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obţinut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică"*.

41. Prin urmare, rezultă că Academia Oamenilor de Ştiinţă din România este o instituţie publică de interes public, autonomă, cu profil academic, având ca obiect de activitate conceperea, promovarea, dezvoltarea, sprijinirea şi protejarea ştiinţei sub toate formele, acţiunile şi metodele directe, indirecte sau adiacente.

42. Astfel, niciunul dintre elementele caracteristice ale naturii juridice a Academiei nu demonstrează calitatea acesteia de autoritate publică administrativă.

ROMÂNIA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ 3

Academia nu este nici organ de stat care acţionează în regim de putere publică şi nici persoană juridică de drept privat care, potrivit legii, deţine statut de utilitate publică sau este autorizată să presteze un serviciu public, în regim de putere publică. Legiuitorul nu a acordat statut de utilitate publică şi nici nu a autorizat Academia să presteze un serviciu public.

43. Rezultă că Academia Oamenilor de Ştiinţă din România nu este o autoritate administrativă autonomă, astfel că reglementarea organizării şi funcţionării sale se realizează prin lege ordinară. În consecinţă, Curtea reţine că Legea nr.31/2007 nu a înfiinţat o autoritate administrativă autonomă, iar legea criticată nu a reglementat atribuţiile unei atare autorităţi, ceea ce înseamnă că aceasta a fost în mod corect adoptată ca lege ordinară. Prin urmare, nu poate fi reţinută critica privind încălcarea dispoziţiilor art.117 alin.(3) din Constituţie, care prevăd că *„Autorităţi administrative autonome se pot înfiinţa prin lege organică"*, raportate la art.76 alin.(1) referitoare la majoritatea de vot necesară adoptării legilor organice. În mod implicit, nu sunt încălcate nici dispoziţiile constituţionale cuprinse în art.75 alin.(1) referitoare la ordinea de sesizare a Camerelor Parlamentului în cazul adoptării unei legi care vizează înfiinţarea unei autorităţi administrative autonome, respectiv de modificare a statutului unei atare autorităţi.

44. *În consecinţă, Curtea constată că legea criticată nu încalcă art.117 alin.(3) prin raportare la art.76 alin.(1), respectiv art.75 alin.(1) din Constituţie.*

(2.2.) Criticile de neconstituţionalitate referitoare la încălcarea art.65 alin.(2) lit.b) prin raportare la art.138 din Constituţie

45. Bugetul se constituie ca un plan financiar al statului, aprobat prin lege, prin care sunt prevăzute veniturile şi cheltuielile publice stabilite în fiecare an, necesare îndeplinirii funcţiilor şi sarcinilor statului. Astfel, în acest domeniu, Guvernul, în concordanţă cu art.138 alin.(1) şi (2) din Constituţie, asigură elaborarea proiectelor legilor bugetare anuale şi transmiterea acestora spre adoptare Parlamentului [Decizia nr.1.657 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr.33 din nr.13 ianuarie 2011, şi Decizia nr.127 din 6 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.189 din 8 martie 2019, par.95].

46. Bugetul de stat nu poate prevedea cu o exactitate absolută evoluţiile economice în cursul unui an bugetar, ci trasează marile direcţii ale acţiunii statului din perspectivă bugetară. Eventualele dezechilibre apărute pe parcursul anului bugetar se pot corecta prin acte normative de forţa legii. Astfel, finanţarea cheltuielilor bugetare se face din surse financiare alocate în buget, iar majorarea unor cheltuieli se finanţează fie prin suplimentarea alocaţiilor bugetare din fondul de rezervă bugetară la dispoziţia Guvernului, fie prin rectificare bugetară. Planul financiar al statului este elaborat pe baza legilor aflate în fondul activ al legislaţiei, legi care stabilesc atât veniturile, cât şi cheltuielile statului. Desigur, între Parlament şi Guvern trebuie să existe o relaţie de cooperare loială, astfel ca nici primul să nu pună în pericol finanţele statului prin adoptarea unor măsuri imprudente de diminuare a veniturilor statului sau de creştere a cheltuielilor acestuia şi nici cel de-al doilea să nu se transforme într-un controlor al politicii legislative a Parlamentului. Faptul că o măsură legislativă ce implică cheltuieli bugetare nu a fost luată în calcul la adoptarea bugetului nu scuteşte Guvernul de obligaţia sa de a o pune în executare; mai mult, adoptarea legii bugetului nu echivalează cu lipsa competenţei Parlamentului ca pe anul în curs să adopte o lege care are implicaţii bugetare [Decizia nr.593 din 15 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.645 din 22 iulie 2020, par.53].

47. În ceea ce priveşte procedura parlamentară, potrivit art.65 alin.(2) lit.b) din Constituţie, aprobarea bugetului de stat se realizează de cele două Camere în şedinţă comună. Mai mult, potrivit art.138 alin.(2) din Constituţie, Guvernul este cel care are competenţa constituţională exclusivă de a iniţia proiectul de lege privind bugetul de stat. Prin urmare, orice modificare a acestuia, sub forma rectificărilor bugetare, se iniţiază tot de către Guvern, pe baza legislaţiei adoptate de Parlament.

Rezultă că şi orice „derogare" de la legea bugetului de stat trebuie, pe de o parte, iniţiată de Guvern, iar, pe de altă parte, adoptată în şedinţa comună a celor două Camere ale Parlamentului.

48. În cauză, derogarea de la art.35 din Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr.5/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.2 din 6 ianuarie 2020, potrivit căruia *„În anul 2020, Academia Oamenilor de Ştiinţă din România va fi finanţată în integralitate din venituri proprii fără a beneficia de niciun transfer sau subvenţie de la bugetul de stat"*, a fost adoptată de Camera Deputaţilor, în şedinţă separată, în corpul unei legi iniţiate de parlamentari, ca urmare a unui amendament introdus în Comisia pentru învăţământ, ştiinţă, tineret şi sport din Camera Deputaţilor de „deputat PNL Florica Cherecheş + Comisia" [a se vedea Raportul din 3 iunie 2020, întocmit de Comisia pentru învăţământ, ştiinţă, tineret şi sport din Camera Deputaţilor]. Or, pe de o parte, rectificarea legii bugetului de stat se poate face numai pe calea unui proiect de lege/ ordonanţă/ ordonanţă de urgenţă, după caz, cu alte cuvinte, numai la iniţiativa Guvernului, iar, pe de altă parte, legea de rectificare se adoptă în şedinţa comună a celor două Camere.

49. *Prin urmare, Curtea constată că art.II din lege încalcă art.65 alin.(2) lit.b) şi art.138 alin.(2) din Constituţie.*

50. Totodată, Curtea subliniază şi faptul că legea bugetului de stat se elaborează pe baza legilor aflate în vigoare, şi nu prin modificarea acestora; astfel, legea bugetului de stat nu poate modifica legi organice/ ordinare care se adoptă în şedinţe separate ale Camerelor, aspect care s-a întâmplat chiar prin art.35 din Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr.5/2020 [prin lăsarea fără consistenţă normativă a art.20 alin.(1) teza finală din Legea nr.31/2007], însă, Curtea nu este competentă să controleze eventualele probleme de constituţionalitate a altor legi în vigoare pe calea controlului *a priori* de constituţionalitate.

51. În cadrul acestor critici a fost invocată şi încălcarea art.147 alin.(4) din Constituţie pe motiv că, în mai multe decizii, Curtea a statuat că dacă o lege se adoptă, potrivit Constituţiei, în şedinţa comună a celor două Camere, ea nu poate fi adoptată în şedinţe separate cu referire la statutul deputaţilor şi senatorilor [Decizia nr.619 din 11 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.6 din 4 ianuarie 2017]. Totuşi, nu se poate reţine încălcarea acestui text constituţional pentru că *ipotezele de lucru sunt similare, dar nu şi identice*. Astfel, pentru modificarea statutului deputaţilor şi senatorilor, iniţiativa trebuie să aibă proveniență parlamentară, şi nu guvernamentală, şi, totodată, Curtea în decizia menţionată nu s-a referit la legile bugetare, ci la statutul deputaţilor şi senatorilor. Prin urmare, legea criticată nu încalcă art.147 alin.(4) din Constituţie.

(2.3.) ***Criticile de neconstituţionalitate referitoare la încălcarea art.111 alin.(1) teza a doua şi art.138 alin.(5) din Constituţie***

52. Cu privire la art.111 alin.(1) din Constituţie, Curtea, în jurisprudenţa sa, a reţinut că acesta stabileşte, pe de o parte, obligaţia Guvernului şi a celorlalte organe ale administraţiei publice de a prezenta informaţiile şi documentele necesare actului legiferării şi, pe de altă parte, modalitatea de obţinere a acestor informaţii, respectiv la cererea Camerei Deputaţilor, a Senatului sau a comisiilor parlamentare, prin intermediul preşedinţilor acestora (Decizia nr.331 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.493 din 18 iunie 2019, par.42). Acest text consacră garanţia constituţională a colaborării dintre Parlament şi Guvern în procesul de legiferare, instituind obligaţii reciproce în sarcina celor două autorităţi publice (a se vedea Decizia nr.515 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.195 din 14 decembrie 2004). Curtea a mai reţinut că în cadrul raporturilor constituţionale dintre Parlament şi Guvern este obligatorie solicitarea unei informări atunci când iniţiativa legislativă afectează prevederile bugetului de stat. Această obligaţie a Parlamentului este în consonanţă cu dispoziţiile constituţionale ale art.138 alin.(2) care prevăd că Guvernul are

competenţa exclusivă de a elabora proiectul bugetului de stat şi de a-l supune spre aprobare Parlamentului. În temeiul acestei competenţe, Parlamentul nu poate prestabili modificarea cheltuielilor bugetare fără să ceară Guvernului o informare în acest sens. Dat fiind caracterul imperativ al obligaţiei de a cere informarea menţionată, rezultă că nerespectarea acesteia are drept consecinţă neconstituţionalitatea legii adoptate (Decizia nr.1.056 din 14 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.802 din 23 noiembrie 2007).

53. Prin Decizia nr.629 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.68 din 28 ianuarie 2019, par.31, şi Decizia nr.331 din 21 mai 2019, par.43, Curtea a precizat că art.111 alin.(1) din Constituţie prevede expres şi limitativ că relaţia dintre autorităţile menţionate se realizează prin intermediul preşedinţilor Camerei Deputaţilor şi Senatului sau ai comisiilor parlamentare. În acest sens au fost invocate, de altfel, şi normele regulamentare care detaliază procedura legislativă. Astfel, dând expresie prevederilor constituţionale menţionate, Regulamentul Camerei Deputaţilor, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.338 din 27 aprilie 2020, stabileşte, în art.91 alin.(4), că *„În cazul propunerilor legislative depuse în condiţiile alin.(1), care implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, preşedintele Camerei Deputaţilor va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condiţiile art.111 din Constituţia României, republicată, în acelaşi termen de 15 zile”*, iar la alin.(6) că, *„Dacă în cursul dezbaterii, în comisia sesizată în fond apar amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, preşedintele comisiei va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condiţiile art.111 din Constituţia României, republicată, într-un termen care să se încadreze în termenul de predare a raportului”*. De asemenea Regulamentul Senatului stabileşte la art.88 alin.(3) că *„Propunerile legislative se comunică Guvernului în termen de 3 zile de la prezentarea în Biroul permanent, pentru a se pronunţa asupra ceea ce*

priveşte aplicarea art.111 din Constituţia României, republicată", iar la art.92 alin.(6) că *„Propunerile legislative formulate de senatori şi deputaţi, care implică modificarea bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, trebuie să fie însoţite de dovada solicitării informării Guvernului, înaintată prin preşedintele Senatului, în conformitate cu dispoziţiile art.111 din Constituţia României, republicată"*. Prin urmare, Curtea a statuat că un document prin care o Cameră a Parlamentului transmite Guvernului o iniţiativă legislativă solicitând informarea prevăzută de art.111 din Constituţie, dar care nu este semnat de preşedintele Camerei respective, nu produce efectul juridic consacrat de norma constituţională, neabsolvind Camera de obligaţia prevăzută de art.111 teza a doua din Constituţie [Decizia nr.56 din 5 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.199 din 12 martie 2020, par.56 şi 57].

54. Prin Decizia nr.767 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.131 din 21 februarie 2017, par.60, Curtea a statuat că „fişa financiară prevăzută de art.15 alin.(2) din Legea nr.500/2002 nu trebuie confundată cu punctul de vedere emis de Guvern [...], cele două documente generate de Guvern având un regim juridic şi, implicit, finalităţi diferite. Prin urmare, atunci când o propunere legislativă are implicaţii bugetare, Guvernul trebuie să prezinte ambele documente menţionate, aşadar atât punctul de vedere, cât şi fişa financiară".

55. Prin Decizia nr.56 din 5 februarie 2020, par.67 şi 71, şi Decizia nr.58 din 12 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.205 din 13 martie 2020, par.54 şi 55, Curtea a stabilit ca, pentru a respecta procedura constituţională de adoptare a unui act normativ care implică o cheltuială bugetară, respectiv art.138 alin.(5) din Constituţie, iniţiatorii actului normativ să facă dovada că au solicitat Guvernului fişa financiară.

56. În cauza de faţă, Curtea constată că art.I pct.5 [cu referire la art.20 alin.(2^4)] din lege trebuie exclus din evaluarea pe care o va realiza cu privire la impactul financiar al legii, pentru că nu reprezintă altceva decât o dispoziţie legală

de corelare cu privire la realitatea normativă existentă. Textul în vigoare face referire/ trimitere la salarizarea personalului bugetar prin raportare la o legislaţie vetustă [legislaţie care nu mai este în vigoare de cc. 10 ani], iar noul text nu a făcut altceva decât să se raporteze la noua legislaţie existentă, respectiv la Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.492 din 28 iunie 2017 [Familia ocupaţională de funcţii bugetare „Cultură" unităţi de cultură şi Familia ocupaţională de funcţii bugetare „Administraţie"], aspect reţinut şi în Raportul din 3 iunie 2020, întocmit de Comisia pentru învăţământ, ştiinţă, tineret şi sport din Camera Deputaţilor. Prin urmare, nu există motive să se creadă că s-a modificat fundamental grila de salarizare a personalului – prin raportare la o grilă mai favorabilă, din moment ce însăşi Comisia menţionează expres că modificarea a fost realizată *„pentru claritatea textului şi realizarea unor trimiteri la actele normative în vigoare. OUG nr.24/2000 şi Legea nr.383/2001 sunt abrogate prin Legea nr.330/2009"*.

57. Prin urmare, Curtea reţine că, în realitate, critica de neconstituţionalitate este raportată la art.I pct.4, pct.5 [cu referire la art.20 alin.(1)] şi art.II din lege, care, în esenţă, stabilesc că finanţarea cheltuielilor de întreţinere, funcţionare şi a indemnizaţiilor din cadrul Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România se asigură din subvenţii acordate de la bugetul de stat, începând cu data intrării în vigoare a legii, în condiţiile în care Legea nr.31/2007 prevede suportarea acestora atât din venituri proprii, cât şi din subvenţiile de la bugetul de stat, iar pentru anul 2020 ele se suportă din venituri proprii.

58. Curtea reţine că veniturile proprii nu sunt eliminate, art.20 alin.(2) din Legea nr.31/2007 prevăzând: *„Veniturile proprii ale AOSR provin din: programe de cercetare, donaţii, sponsorizări, taxe, chirii, publicaţii, studii, prestaţii editoriale, consultaţii ştiinţifice, studii pentru avize, lucrări de exploatare a unor bunuri mobile şi imobile din patrimoniul propriu, precum şi din alte activităţi realizate"*, însă

aceste venituri vor fi folosite pentru alte scopuri, *şi nu pentru finanţarea cheltuielilor de întreţinere, funcţionare şi a indemnizaţiilor*. Rezultă că a fost operată o modificare cu privire la sursa de finanţare a acestor cheltuieli, suportarea acestora urmând a fi realizată exclusiv din subvenţia de la bugetul de stat.

59. În consecinţă, este evident că o asemenea schimbare de optică legislativă are un impact bugetar. Pentru aceasta trebuie solicitată informarea Parlamentului de către Guvern, conform art.111 din Constituţie, precum şi fişa financiară de către iniţiatorii propunerii legislative, conform art.138 alin.(5) din Constituţie.

60. Or, în cauză, s-a solicitat informarea Parlamentului în temeiul art.111 din Constituţie *„asupra implicaţiilor bugetare generate"*, astfel că nu se încalcă art.111 alin.(1) teza a doua din Constituţie. Însă, nici iniţiatorii propunerii legislative şi nici Biroul permanent nu au solicitat fişa financiară prevăzută de art.15 din Legea nr.500/2002 în condiţiile art.15 din Legea responsabilităţii bugetare nr.69/2010.

61. *În consecinţă, având în vedere natura viciului de neconstituţionalitate, Curtea reţine că legea în ansamblul său încalcă art.138 alin.(5) din Constituţie.*

62. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.a) şi al art.147 alin.(4) din Constituţie, precum şi al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) şi al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecţia de neconstituţionalitate şi constată că Legea pentru modificarea Legii nr.31/2007 privind reorganizarea şi funcţionarea Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România este neconstituţională.

Definitivă şi general obligatorie.

ROMANIA CURTEA CONSTITUŢIONALĂ 3

Decizia se comunică Preşedintelui României, preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului şi prim-ministrului şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunţată în şedinţa din data de 22 octombrie 2020.

PREŞEDINTELE
CURŢII CONSTITUŢIONALE,

prof. univ. dr. Valer Dorneanu

MAGISTRAT-ASISTENT ŞEF,
Benke Károly